

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

QUOD,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÓSTRÓM,
Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

ET

JOHANNES LEOPOLD,
Stipendiar. Archenholzianus,
Viburgensis.

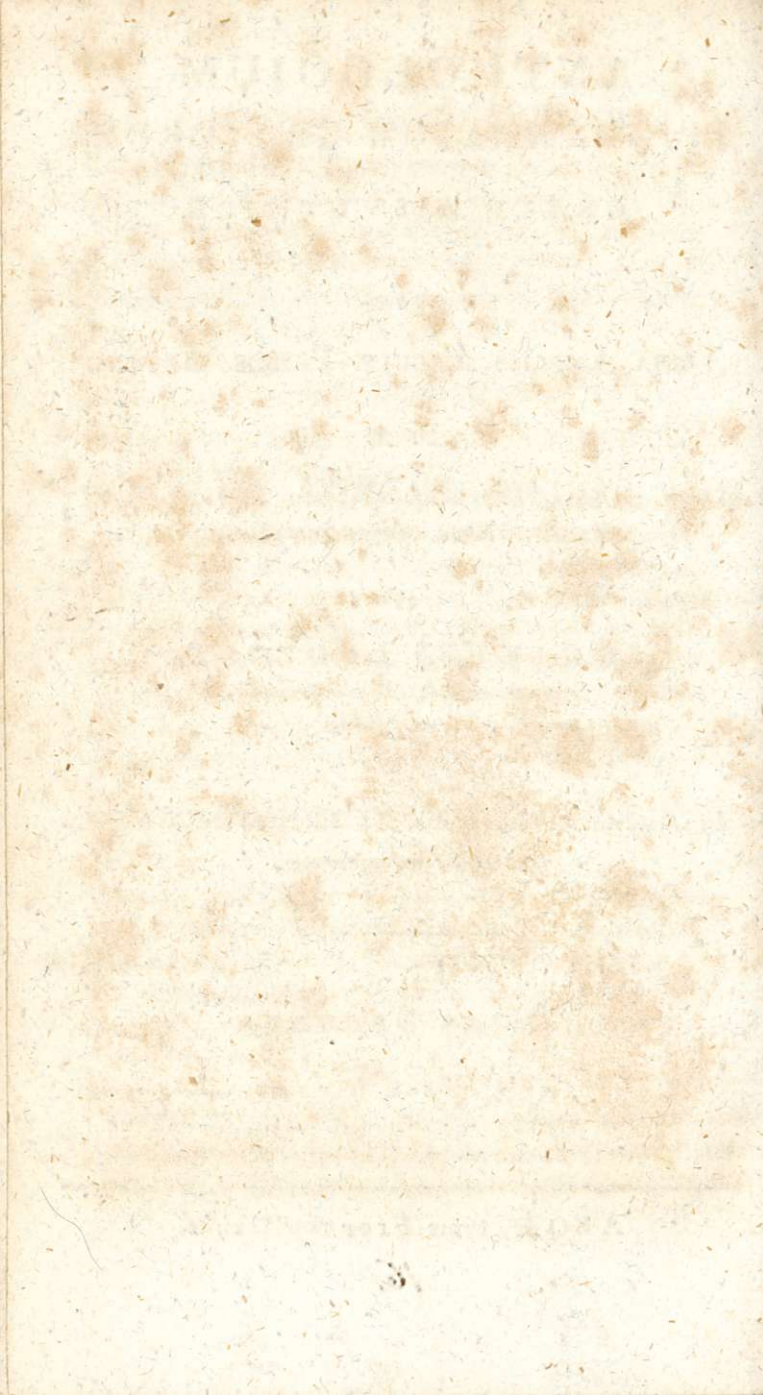
In Auditorio Philos. die XI Junii MDCCCXXV,
horis p. m. consuetis.

TOMI SECUNDI

PARS 9.

ABOË, typis Frenckellianis.

16.

177. ALPHEIOS från MITYLÉNÉ.

Ej älskar jag de skördbetyngda fälten,
 Ej sällheten af gods och guld, lik Gyges.
 Ett sjelfnöjdt lif jag väljer helst, Makrinos;
 Ty "la gom bäst" mig aldrabäst förnöjer.
 Ed. T. T. II p. 84.

178. MELEAGER:

Härmed ger jag tillkänna, att Eros, den vilde, i morsö
 Bittida rymde sin kos, flygande hän ur paulun.
 Gossen är snabb, ljuftärig och oförfärad och talträngd,
 Vingad och kogerbeprydd, leende spottskt mot en-
 hvar.

Ho som må vara hans far, ej vet jag att säga, ty Luften
 Nekar och Jorden och Sjön, att de den dristige födt.
 Ty öfverallt han för alla är led. Er akten, J hjertan,
 Att han ej nya nät ställer mot er i försåt.
 Se, hvar han ligger på lur! tro aldrig att mig du kan undgå,
 Bågskytt, fast du dig ock gömmt i Zenophilas blick.
 Ed. T. T. I p. 97.

179. PALLADAS.

Hopp eller lycka, er vårdar jag ej; de bedrägliga tider
 Ändtligen äro förbi, ren jag har seglat i hamn.
 Jag är en fattig man, men gästar med frihet tillsamman,
 Och jag försmår det guld, hvarför den arme be-
 trycks.

Tempe II B. p. 151 Nr. 56 (150 Nr. 54). Ed. T. T. II p. 99.

descripsisset, ut ad se reduceretur, ecce deum in
 Zenophilæ oculis latentem deprehendit. 179.
 cfr. α Nr. 8.

120. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Εἰς τὴν Ἀπελλοῦ Ἀφροδίτην ἀναδυομένην.
 Τὰν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
 Ἀφρῶ τε μορμύρουσαν εὐλεχῆ Κύπριν
 Ἰδὼν Ἀπελλῆς, κάλλος ἡμερώτατον,
 Οὐ γραπτόν, ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο.
 Εὖ μὲν γὰρ ἀκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
 Εὖ δ' ὀρμάτων γαλήνῃς ἐκλάμπει πόδος,
 Καὶ μαζός, ἀκμῆς ἀγγελος, κυδωνιά.
 Αὐτὰ δ' Ἀθάνα καὶ Διὸς συνευνέτις
 Φάσουσιν, ὦ Ζεῦ, λειπόμεσθα τῇ κρίσει.

Jacobs A. G. T. II p. 680 Nr. 182. Animadv. Vol. I P. 2 p. 99.

121. ΑΘΗΝΑΙΟΥ.

Ἄνθρωποι μοχθεῖτε τὰ χεῖρονα, καὶ διὰ κέρδος
 Ἀπληστον νεκῶν ἀρχετέ καὶ πολέμων
 Τὰς φύσιος δ' ὁ πλοῦτος ὄρον τινὰ βαιὸν ἐπίσχει,
 Αἱ δὲ κεναὶ κρίσεις τὰν ἀπέραντον ὁδόν.
 Τοῦτο Νεοκλῆος πινυτὸν τέκος ἢ παρὰ Μουσῶν
 Ἐκλυεν, ἢ Πυθοῦς ἐξ ἱερῶν τριπόδων.

Jacobs A. G. T. II p. 747 Nr. 2. Animadv. Vol. II P. 2 p. 257.

122. ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.

Οὐκ ἐθέλω, Φιλόδηρε, κατὰ πόλιν, ἀλλὰ παρ' Ἡρῆ
 Δαίνυσθαι, Ζεφύρου πνεύμασι τερπόμενος.
 Ἀρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευροῖσι χαμεύνα'
 Ἐγγύς γὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπίης,
 Καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. ἀλλὰ φερέσθω
 Οἶνος, καὶ Μουσέων ἢ χαρίεσσα λύρη,

120. cfr. α Nr. 1. In celeberrimam illam Venerem Anadyomenen, Apellis opus, quam a Cois emtam Augustus in templo Veneris genitricis consecravit, narrante Plinio. 121. Athenæus. Alterum Stoicum existimarunt, alterum inter Epicuri retu-

180. LEONIDAS från TARENTUM.

Öfver Apelles' Aphrodite.

När just ur modrens sköte hon sig höjde opp
 Den kärleksmilda Kypris, hölj'd af vågens skum,
 Apelles såg den älskansvärda skönheten,
 Och tecknade deraf en bild, men lefvande.
 Med fingerspetsarne hon pressar lockarna,
 Och skönt ur ögat strålar lugna trånaden,
 Och barmen sväller, mognadens bebådare.
 Men Zeus' gemål och sjelf Athene, begge två
 De skola säga: Zeus, ej egnar priset oss!

Tempe I B. p. 135 Nr. 17. Ed. T. T. III p. 274.

181. ATHENAIOS.

Efter det sämre alltjemt J fiken, o menskor, begynnen
 Split och förödande krig endast af vinningsbegär;
 Dock är naturens behof så ringa, så noga begränsadt,
 Fördomens vanskliga kraf känner ej mått eller mål.
 Detta Neokles' son, den vise, af sångens gudinnor
 Lärt, eller också af dig, Pythias heliga gud.

Tempe II B. p. 153 Nr. 58. Ed. T. T. III p. 323.

182. NIKAINETOS.

Icke i staden jag vill, Philothéros, utan hos Here
 Gästa, der Zephyros' fläkt andas, på fröjder så rik.
 Mig tillräckelig är en bädd på den grönskande marken,
 Ty vidbusken så frisk växer ej långt derifrån,
 Sälj derjemte, hvarmed sig Karerne kransat af ålder.
 Skaffa mig bågaren full, Musernes lyra derhos,

lerunt discipulos, ob duo scilicet Epigrammata,
 diversam adeo indolem prodentia. Eundem ambo-
 rum statuit auctorem J. v. 5. Neoclis filius, Epi-
 curus. 182. Nicænetus Samius appellatur, sed
 fortasse Abderis ortus. Erat is vetustior Phylarcho,

Θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
Μέλπωμεν, νήσου δεσπότιν ἡμετέρης.

Jacobs A. G. T. II p. 777 Nr. 54. Animadv. Vol. I P. 2 p. 230.

183. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Ἰλήκοις πολιοῦχε, σὲ μὲν χρυσαυγείῃ νηῶ,
Ὡς Θέμις, ἢ τλήμων Ἴλιος ἠγασάμην.
Ἄλλὰ σύ με προλέλοιπας ἐλώριον ἀντὶ δὲ μήλου
Πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαίην.
Ἄρκιον ἦν θνήσκειν τὸν βουκόλον εἰ γὰρ ἄθεσμος
Ἐπλετο, τῆς πάτρης οὐκ ἀλίτημα τόδε.

Jacobs A. G. T. II p. 52 Nr. 154. Animadv. Vol. III P. 1 p. 98

184. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Χρῦσος ἀψάυστοιο διέτμαγεν ἄμμα κορείας
Ζεὺς, διαδὺς Δανάας χαλκελάτους θαλάμους,
Φαμί λέγειν τὸν μῦθον ἐγὼ τάδε· "χάλκεα νικᾷ
Τείχεα καὶ δεσμοὺς χρυσοῦς ὁ πανδαμάτωρ".
Χρυσὸς ὅλους ρυτῆρας, ὅλας κληίδας ἐλέγχει,
Χρυσὸς ἐπιγνάπτει τὰς σοβαροβλεφάρους,
Καὶ Δανάας ἐλύγωσεν ὅδε Φρένα. μή τις ἐραστὰς
Δισσέσθω Παφίαν, ἀργύριον παρέχων.

Jacobs A. G. T. I p. 147 Nr. 217. Animadv. Vol. III P. 1 p. 135.

185. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἡρώσθην· τίς δ' οὐχί; κεκώμακα· τίς δ' ἀμύητος
Κώμων; ἀλλ' ἐμάνην. ἐκ τίνος; οὐχί Θεου;

qui sub Ptolemæis Euergeta & Philopatore floruit.
v. 8. Junonem dicit, cujus antiquissimum templum
Sami fuit. 183, cfr. Nr. 24. v. 3. Propter

Att vi med rågad pokal Zeus' maka, den höga gudinnan,
Måga beprisa, som är här herrskarinna på ön!

Tempo II B. p. 119 Nr. 18. Ed. T. T. III p. 345.

183. AGATHIAS.

Stadsskyddarinna, åt dig jag lidande Ilion egnat
Tempel, som strålar af guld; hör nu den klagandes
bön!

Men du likväl mig lemnat till pris; för det vägrade
äpplet

Har du beröfvat min mur hvarje dess prydnad och
glans,

Var då ej herdens död tillräckelig ren? om han felat
Hade dess fäderneland ej i förbrytelsen del.

Tempo II B. p. 170 Nr. 2. Ed. T. T. II p. 94.

184. PAULOS SILENTIARIOS.

Zeusi en gyllne gestalt upplöste den fängslade kvinnans
Gördel, och bante sig väg till dess förskansade rum,

Mythen af denna betydelse är: "allkufvande guldet
Sliter de starkaste band, trotsar båd murar och torn!"

Guldet ej skyr för bomar, ej skyr för lås eller riglar,
Guldet beveker jemväl stolthetens hotande blick,

Ja, det böjde också hos Danae sinnet. Ej någon,
Som kan betala contant, höje till Kypris sin bön!

Ed. T. T. I p. 197.

185. PHILODEMOS.

Jag var kär! hvem icke? och med på gelagen! ej någon
Spottar i glaset. En gud dref mig till slikt raseri,

malum tibi negatum, omnia hujus urbis ornamen-
ta diripuisti. 184. cfr. α Nr. 89. 185. cfr.
α Nr. 15. Poëta, canis admonitus, pristinam li,

Ἐρξίφθω· πολλὴ γὰρ ἐπείγεται ἀντὶ μελαίνης
Θριξ ἤδη, συνετῆς ἀγγελος ἡλικίης.

Καὶ παίζειν ὅτε καιρὸς, ἐπαίξασμεν ἠνίκα καὶ νῦν
Οὐκέτι, λωϊτέρης φροντίδος ἀψόμεθα.

Jacobs A. G. T. I p. 114 Nr. 112. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 229.

126. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἰσiais ἠδύπνευστε, καὶ εἰ δεκάκις μύρον εὔδεις,

Ἐγρεο, καὶ δέξαι χερσὶ φίλαις στέφανον,

Ὅν νῦν μὲν θάλλοντα, μαραινόμενον δὲ πρὸς ἡῶ

Ὅψεαι, ὑμετέρης σύμβολον ἡλικίης.

Jacobs A. G. T. I p. 116 Nr. 118. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 284.

127. ΑΡΧΙΟΥ.

Φεύγειν δὴ τὸν Ἔρωτα κενὸς πόνος· οὐ γὰρ ἀλύξω,
Πεζὸς ὑπὸ πτηνοῦ πυκνὰ διωκόμενος.

Jacobs A. G. T. I p. 100 Nr. 59. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 251.

128. ΧΟΙΡΙΛΟΥ.

Εἰς τὸν Σαρδαναπάλου τάφον.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφους, σὸν θυμὸν ἀεξε

Τερπόμενος θαλίῃσι θανόντι τοι οὔτις ὄνησις.

Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας.

Ταῦτ' ἔχω, ὅσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος

Τέρπν' ἐπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὀλβια κεῖνα λείπεται.

Ἦδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνδρώποισιν.

Jacobs A. G. T. II p. 790 Nr. 97. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 375.

centiam relinquit, & ludum incidit. 126. cfr.

α Nr. 54. v. 1. in fine εὔδεις, sicut habet P. pro

ὀσδεις, svadente ᾿.

127. cfr. Nr. 1. 128.

Choerilus, Dubitaveris utrum Samius sitepicus
poëta, an iste, qui, Horatio teste, Alexandri res

Nu är det slut. Gråhåret i mörkare lockarnes ställe
 Ren intagit sitt rum, sansningens gamla herold.
 När till att skalkas var tid, jag skalkades. Nu då det ej är,
 Vill jag med stadgad håg kufva de fordna begär.
 Ed. T. T. I p. 82.

126. MARKOS ARGENTARIOS.

Isias, tjusande mö, om du låge i sötaste sömnen,
 Vakna, och tag min krans vänlig med händern
 emot;

Än är den grönskande frisk, men mot morgonen skall
 du den skåda

Vissen, en talande bild, flickor, af fågringens lott!

Ed. T. T. I p. 84.

127. ARCHIAS.

Fruktlös möda att Kärleken fly; ej kan jag ju undgå,
 Jag till fots och förföljd af den bevingade städs?

Ed. T. T. I. p. 72.

128. CHOIRILOS.

På Sardanapalos' graf.

Noga betänk, att du dödlig är; välpläga dig därför

Hurtigt i glada gelag, sen du dött, all glädje är ute.

Äfven jag är ett stoft, det ståtliga Ninives konung.

Det som jag åt, drack opp, eller slöste på kärlekens nöjen

Äger jag kvar, men det öfriga allt jag nödgades lemna.

Detta för människorna är den yppersta lefnadsregel.

Tempe II B. p. 113. Nr. 12 Ed. T. T. III p. 354.

gestas incultis versibus scripsit. — Hoc carmen e lingua barbarica in græcum sermonem translatum esse, statuit *Diodorus Sic.* — v. 4, 5. *Cicero* latine reddidit ita: "Hæc habeo, quæ edi, quæque exsaturata libido Hausit: at illa jacent multa &

189. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Τάσδε Θεογλώσσους Ἑλικῶν ἔθρεψε γυναῖκας
 Ὕμνοις, καὶ Μακεδῶν Πιερίας σκόπελος,
 Πηξίλλαν, Μοιρῶ, Ἀνύτης στόμα, θῆλυν Ὅμηρον,
 Λεσβιάδων Σαπφῶ κόσμον εὐπλοκάμον,
 Ἥρηναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σέ, Κόρινθα,
 Θοῦριν Ἀθηναίης ἀσπίδα μελψαμέναν,
 Νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκαυχέα Μύρτιν,
 Πάσας ἀενάων ἐργατίδας σελίδων.
 Ἐννέα μὲν Μούσας μέγας Οὐρανός· ἐννέα δ' αὐταῖς
 Γαῖα τέκεν, θνατοῖς ἀφθιτον εὐφροσύναν.

Jacobs A. G. T. II p. 14 Nr. 26. Animadv. Vol. II P. i p. 303.

190. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εὐδεις, Ζηνοφίλα, τρυφερὸν θάλος· εἶθ' ἐπὶ σοὶ νῦν
 Ἄπτερος εἰσῆεν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροις,
 Ὡς ἐπὶ σοὶ μηδ' οὗτος, ὁ καὶ Διὸς ὄμματα θέλγων,
 Φοιτήσαι, κάτεχον δ' αὐτὸς ἐγὼ σε μόνος.

Jacobs A. G. T. I p. 132 Nr. 174. Animadv. Vol. I P. i p. 101.

191. ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχύς ἵππος αἰοιδῶ
 Ὑδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἄν τέκει σοφόν.
 Τοῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκειῦ
 Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδάδει πίθου.
 Τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγαρ' ἔβρυσεν, εἶχε δὲ κισσῶ
 Μέτωπον ὥσπερ καὶ σὺ κεκρακωμένον.

Jacobs A. G. T. II p. 543 Nr. 29. Animadv. Vol. I P. 2 p. 230.

praeclara reliq̄a". Quæst. Tuscul. V. 35. 129.
 cfr. α Nr. 48. v. 9. Olympus novem Musas pro-
 genuit, totidem terra edidit. Verisimile est, eos,
 qui poëtriarum cyclum condiderunt, in numero
 constituendo Musarum habuisse rationem; præci-

189. ANTIPATER från THESSALONIKA.

Helikon fostrade opp med sänger de höga skaldinnor,
Jemte Pierias berg i Makedonias land:

Moiro, och dig, Prexilla, Anyte, en annan Homeros,
Bland Lesbiaderna dig, Sappho, den skönsta sirat,

Jemte Erinna och dig, Telesilla, så ryktbar, Korinna,
Som Athenaies sköld, honom den väldiga sjöng,

Nossis, förträfflig i säng, samt dig sköntqvädande Myrtis,
Er mästarennor enhvar till de everdliga verk.

Nio i himlen är Musernes tal; ock nio har jorden
Till odödelig fröjd födt för de dödliges slägt.

Ed. T. T. II p. 65.

190. MELEAGER.

Spädaste ros, min Zenophila, skönt du sofver; o, att jag
Finge, en vingad dröm, sitta på ögonens lock,

Så, att ej han, som smeker också Zeus' slumrande ögon,
Mätte sig närma, men jag få dig besitta allen'!

Ed. T. T. I p. 96.

191. NIKAINETOS.

Vin är en fotsnäll häst för den glade och tjusande skalden,
Som kläcker dumhet, när han vatten dricka måst.

Så, o Dionysos, sade och klunkade aldrig ur kannan
Kratinos, nej, han vädrade hvar tunnan stod.

Derför af kransar också var fullt på hans väggar, och
murgrön

Hans panna prydde liksom din med saffrangult.

Tempe II B. p. 122 Nr. 21. Ed. T. T. III p. 169.

pue cum de poetis quoque lyricis nonnisi novem
in ordinem redacti sint. J. 190. cfr. α Nr. 5.

Apud dormientem Zenophilam Somni vice poeta
fungi velit. v. 3. Inest in hoc voto zelotypiæ signi-
ficatio satis elegans. 191. cfr. Nr. 182. v. 6 sensus
est: frons ejus hedera crocata instructa erat. J.

192. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

α. Οὐνομά μοι - - β. τί δὲ τοῦτο; α. πατρεις δὲ μοι - -

β. ἐς τί δὲ τοῦτο;

α. Κλεινοῦ δ' εἰμί γένους. β. εἰ γὰρ ἀφαιροτάτου;

α. Ζήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον. β. εἰ γὰρ ἀδόξως;

α. Κεῖμαι δ' ἐνθάδε νῦν. - - β. τίς τίνι ταῦτα λέγεις;

Jacobs A. G. T. I p. 395 Nr. 307. *Animadv.* Vol. III P. 1 p. 190.

193. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Οτ' ἐξ αἴτου Λίβυος, ἐκ ζαοῦς Νότου

Συνεξοφώδη πόντος. ἐκ δὲ νεαίων

Μυχῶν Βυθίτις ψάμμος ἐξηρεύετο,

Ἴστος δὲ πᾶς ὄλισθεν εἰς ἄλα πτύσας,

Φορτίς δ' ἐσύρετ' ἐς Ἄϊδαν, πλανώμενος

Ἄρωγονάυτας δαίμονας Λυσίστρατος

Ἐλιπάρησεν· οἱ δὲ τῶ νεωκόρω

Μούνῳ θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν.

Jacobs A. G. T. II p. 100 Nr. 290. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 153.

194. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Φεύγεθ' ὅσοι λόγκας, ἢ λοφνίδας, ἢ καμασίννας

Ἄιδετε, ποιητῶν Φῦλον ἀκανθολόγων,

Οἱ τ' ἐπέων κόσμον λελυγισμένον ἀσκήσαντες,

Κρήνης ἐξ ἱερῆς πίνετε λιτὸν ὕδωρ.

192. cfr. α Nr. 89. 193. cfr. α Nr. 27. 194.
cfr. α Nr. 48. Poëta Archilocho & Homero sacra
facturus, versificatores illos, qui ingenium, quo
destituti sunt, obscura eruditione compensare stu-
dent, facessere jubet. — Primum distichon facete
vertit Grotius:

192. PAULOS SILENTIARIOS.

a. Jag har ett namn . . . *b.* nå, än sen? *a.* ett fäderneland
 . . . *b.* ja, hvad mera!

a. Är af en lysande ätt. *b.* fast af den lägsta också.

a. Efter en bragdrik vandel jag dog. *b.* Fast efter en
 skamrik!

a. Och nu ligger jag här . . . *b.* hvem har väl sport
 dig derom?

Ed. T. T. I p. 291.

193. PHILIPPOS från THESSALONIKA.

När utaf vestans storm och sunnanvindarna
 Fördunkladt hafvet var, och från dess djupsta grund
 Ur bottnen sanden vräktes opp i gräslig mängd,
 Och alla master störde sönderbrutna ned,
 Och laddningen uppslukades: kringirrande
 Lysistratos då hof sin bön till gudarna,
 Som bistå sjömän; desse för sin tempelprest
 Allena hejdade det vilda hafvets svall.

Tempe II B. p. 44 Nr. 12. Ed. T. T. II p. 131.

194. ANTIPATER från THESSALONIKA.

Undan J alla som "Temma", som "Kvammand Kvak"
 och som "Flätug"

Sjungen, i poeteri tistelförsamlade flock,
 I som smycken er sång med vridna och skrufvade ut-
 tryck,

Iäppjande knapt en tår ur den Kastaliska flod!

Qui canitis topper, qui betere, quique ceruses,
 Vates impliciti sentibus, ite procul!

Nostra barbara vocabula, ne vituperationi locus
 esset, derivavimus e carmine satis inficeto *Luci-*
doris, Svecani poetantis.

Σήμερον Ἀρχιλόχοιο καὶ ἄρσενος ἡμᾶρ Ὀμήρου
 Σπένδομεν ὁ κρητὴρ οὐ δέχεθ' ὑδροπότας.

Jacobs A. G. T. II p. 315 Nr. 20. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 325.

195. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ὁρθευβόας δυσέρωτι κακὰγγελε, νῦν τρισάλαστε,
 Ἐννύχιος κρᾶζεις πλευροτυπῆ κέλαδον,
 Γαῦρος ὑπὲρ κοίτας, ὅτι μοι βραχὺ τοῦτ' ἔτι νυκτὸς
 Παιδοφιλεῖν, ἐπ' ἐμαῖς δ' ἀδύ γελαῖς ὀδύνας.
 Ἄδε φίλα θρεπτῆρι χάρις; ναὶ τὸν βαθὺν ὄρθρον
 Ἐσχατα γηρύσει ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

Jacobs A. G. T. II p. 493 Nr. 137. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 87.

196. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πίτυν ὑέτιός με
 Πρόρρηξον γαίης ἐξεκύλισε Νότος.
 Ἐνθεν ναὺς γενόμεν, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι.
 Ἄνθρωποι τέλμης οὐ ποτε φειδόμενοι.

Jacobs A. G. T. II p. 44 Nr. 131. *Animadv.* Vol. III P. 2 p. 89.

197. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Λάθριον ἐρπηστήν σκολιὸν πόδα, κισσέ, χρεύσας,
 Ἄγχεις τὴν Βρομίου βοτρυόπαιδος χάριν.

195. cfr. α Nr. 5.

197. cfr. α Nr. 27. Vitis

Ty jag firar i dag Archilochos jemte Homeros,
Vattudrinkare ej eignas min fyllda pokal!

Ed. T. T. III p. 7.

195. MELEAGER.

Kärlekens pest, qualbådare, du, tre gånger fördömde,
Galar i nattens stund, medan du vingarna slår
Stolt på din stång; då du vet hur hastigt i kärlekens
lekar

Nätterna ila, ändock djerfs du min smärta bele.
Detta är all min tack? Jag bedyrar vid morgonens gry-
ning,

Att du ej sjunger mer kränkande visorna om.

Tempe I B. p. 334 Nr. 54. Ed. T. T. III p. 133.

196. OKÄNND.

Mig, högstamiga tall uppryckte på klinten af klippan
Regniga sunnan, och vrok ned hufvudstupa i
daln;

Sedan en skuta jag vardt, för att kämpa med vädren å
nyo.

Vågsama menska, o säg, finns för din djerfhet en
gräns?

Tempe II B. p. 216 Nr. 50. Ed. T. T. II p. 89.

197. PHILIPPOS.

Hemligt, o murgrön, du kring slingrar den böjlige
stängeln,

Sökande qväfva dermed Bromiska drufvans behag.

ad hederam, ne nimis arcto complexu ipsam con-
stringere & enecare velit.

Δεσμῆς δ' οὐχ ἡμᾶς, ὀλέκεις δὲ σέ' τίς γὰρ ἔλοιτο
Κισσὸν ἐπὶ κροτάφοις, μὴ κεράσας Βρόμιον;

Jacobs A. G. T. II p. 329 Nr. 33. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 180.

198. ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ ΜΑΝΤΙΣΙΟΥ.

Πτωχοῦ ἐστὶ γάμος κυνέα μάχα, εὐθὺ κυδοιμός,
Λοιδωρίαί, πληγαί, ζημία, ἔργα, δίκαι.

Jacobs A. G. T. II p. 320 Nr. 6. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 350.

199. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Χειρουργῶν ἔσφαξεν Ἀκιστορίδην Ἀγέλαος·
Ζῶν γὰρ χαλεύειν, Φησίν, ἔμελλε τάλας.

Jacobs A. G. T. II p. 356 Nr. 121. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 40.

200. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Μακρὰ Φιλῆ Γαλάτεια καὶ ἔμψοφα· μαλθακὰ Δημῶ·
Δωρεῖς ὀδακτάζει. τίς πλέον ἐξερέθει;

Οὐατα μὴ κρίνωσι Φιλήματα γευσάμενοι δὲ
Τριχθαδίων στομάτων, ψῆφον ἐποισόμεθα.

Ἐπλάγχθης κραδίη τὰ Φιλήματα μαλθακὰ Δημοῦς
Ἐγnows, καὶ δροσερῶν ἠδὺ μέλι στομάτων.

Μίμν' ἐπὶ τοῖς ἀνέκαστον ἔχει στέφος. εἰ δὲ τις ἄλλη
Τέρπεται, ἐκ Δημοῦς ἡμέας οὐκ ἐρύσει.

Jacobs A. G. T. I p. 157 Nr. 244. *Animadv.* Vol. III P. 1 p. 121.

198. Callicter prorsus ignotus. Mantisii cognomen quid significet, nescire se fatetur J. Scriptum hoc Ep. in maritos, qui impudicæ uxoris quæstu aluntur. 199. cfr. α Nr. 73. 200.

Mig ej fångslar du dock, men skadar dig sjelf; ty ej
någon

Kransar sin panna med dig, innan han bågaren
tömmat.

Tempe II B. p. 210 Nr. 44. Ed. T. T. III p. 10.

198. KALLIKTER MANTISIOS.

Bröllop för tiggaren är hundträta, och sedan processer,
Svartsjukt qual och tumult, slängar och hån och
betryck.

Ed. T. T. III p. 4.

199. NIKARCHOS.

Doctör Agelaos dräpte Akestorides; ty — så sad' han —
Hade den uslingen left, skulle han haltat ändock.

Ed. T. T. III p. 31.

200. PAULOS SILENTIARIOS.

Lång är utaf Galateia en kyss och ljudande, Demos
Hjertlig, men Doris bits. Hvems har väl mesta
förtjenst?

Öronen ej må dömma i slikt, men jag som har smakat
Trenne munnars behag, synes befogad dertill.
Sansa dig, hjerta, som rönt så hjertliga kyssar af Demo,
Rönt af dess daggiga munn hånningens herrliga doft.
Håll dig vid dem! hon priset är värd. Må en annan af
andra

Tjusas, från Demo likväl skilja mig ingen förmår.

Ed. T. T. I p. 115.

cfr. α Nr. 89. De trium puellarum osculis judica-
turus poëta, eam, de qua jam antea gustaverat,
Demo, ceteris præfert.

INDEX AUCTORUM;

Qui Secundo Tomo continentur.

Agathias 24, 31, 41, 55, 65, 75, 168, 175, 183.

Alcæus Messen. 25.

Alphæus Mityl. 157, 177.

Anacreon 149, 172.

Antipater Sidon. 2, 4, 11, 18, 38, 54, 109, 129,
130, 133.

Antipater Thessal. 73, 151, 171, 189, 194.

Antiphanes 115, 147, 162.

Antiphilus Byzant. 10, 90, 164.

Archias 1, 72, 77, 81, 118, 143, 170, 187.

Asclepiades 78.

Athenæus 181.

Calliæter 198.

Choerilus 188.

Crates 85.

Crinagoras 146, 174.

Damagetus 45, 53.

Dioscorides 110.

Diotimus 105.

Euenus 145.

Gætulicus 94, 161, 167.

Gallus 79.

Glaucus 120.

Incertorum 5, 12, 13, 17, 20, 21, 23, 60,
70, 71, 84, 91, 93, 111, 125, 127,
136, 196.

Julianus Ægypt. 26, 83, 99, 139.

Leonidas Alexandr. 135.

Leonidas Tarent. 7, 56, 80, 114, 126, 132, 166, 180.

- Lucianus* 36, 39, 40, 44, 63, 64, 86, 159, 160.
Lucillus 27, 33, 34, 46, 47, 52, 68, 69, 76, 102;
103, 154, 163.
Marcus Argentar. 158, 176, 186.
Meleager 6, 8, 15, 16, 22, 88, 89, 97, 104, 116;
117, 123, 137, 178, 190, 195.
Mesomedes 153.
Mnasalcas 3, 29, 82, 112.
Nicænetus 182, 191.
Nicarchus 148, 152, 156, 199.
Nossis 142.
Onestes 128.
Palladas 37, 48 — 50, 61, 62, 144, 179.
Parmenio 108.
Paulus Silentiar. 57 — 59, 87, 92, 106, 113, 122;
169, 184, 192, 200.
Philippus 14, 100, 119, 141, 165, 193, 197.
Philodemus 19, 98, 107, 173, 185.
Pinytus 9.
Plato 74, 101.
Posidippus 30, 42, 43, 66, 67.
Ptolemæus 28.
Rhianus 124.
Ruphinus 121, 138.
Simmias 96.
Simonides 32, 35, 95, 140, 150.
Socrates 51.
Thallus 131.
Trajanus 155.
Tullius Laur. 134.
-

Emendanda:

P.	14	l.	1	Not. legendum:	esse.
	28	l.	4	Text.	— — Δακεδαιμονίων
	40	l.	4	— — —	ΛΟΥΚΙΑΛΛΟΥ.
	42	l.	17	— — —	ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.
	63	l.	3	Not.	— — cruciatibus.
	70	l.	4	Not.	— — τον.
	101	ll.	13, 14	Text.	— — utrustades mot min för- synthet Maro, den ky- ske, af er.
	108	l.	11	— — —	P. I.
	112	l.	2	— — —	Βεροῖς.